Ч. 101. Неділя 19 (6) мая 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Угорска криза. — Реформа виборча в Італії.

На засіданю палати послів в середу раджено дальше над внесенем п. Баворовского в справі фахових еміґрацийних референтів.

По промові п. Якліча забрав голос посол Баворовский. Бесідник представив невідрадне положене і сумні досьвіди галицких еміґрантів та заявив, що держава має обовязок дбати про долю еміґрантів. Відтак бесідник докоряє австрийским консулям в Німеччині, що они не дають польским еміґрантам точних інформаций та жалував ся на ріжні шикани польских робітників в Німеччині так, що сї факти родять у Поляків думку звернути еміґрацию на иншу територію. Бесідник підносить потребу поліпшеня добробуту робітників в краю, а побіч того конечність інтервенциї держави за границею на користь еміґрантів для заспокоєня їх релиґійних і шкільних потреб та запевненя їм праці. Вкінци просить о принятє внесеня.

По нім забрав голос пос. Вітик, котрий зазначив, що справу еміґрациї можна рішити тілько в законодатній дорозї тому, що мусять бути зібрані в одну цілість всї справи, які стоять в звязи з еміґрацию. Австрия є одинокою державою в Европі, яка ще не має еміґрацийного закона, мимо того, що дає так велике число еміґрантів. Брак уреґульованих еміґрацийних відносин відбиває ся передовсїм на Галичині, бо там господарскі відносини змушують людність опускати край і шукати зарібку за границею.

Охота до еміґрациї серед населеня часто не відповідає фактичним відносинам, але буває штучно викликувана. Треба рішучо поборювати надужитя аґентів. Бесідник домагає ся цїлого ряду реформ в еміґрацийних відносинах та заявляє, що буде голосувати за внесенем на установлене фахових референтів, мимо того, що бачить в тім тілько малий крок до ліпшого.

По Вітику промовляв пос. Делюґан, а вкінци Бинкіні, котрий виголосив обструкцийну промову, яка тревала 3 години, почім наради перервано.

Пос. Пріщінґ (христ.-сусп.) поставив інтерпеляцию в справі визиску картелю заліза при доставах для маринарки.

На вчерашнім засіданю по промовах п. Фоліса і ґенеральних бесїдників ґр. Лясоцкого і Гальбана принято в голосованю внесене п. Баворовского з додатком п. Фоліса такого змісту: Взиває ся правительство, аби можливо скоро в дорозї розпорядженя установило фахових справоздавців для справи еміґрацийної в Сполучених Державах північної Америки, в Канаді і державах полудневої Америки, як також в тих державах европейских, в котрих є постійна сезонова еміґрация австрийских робітників і аби здало о тім справу палаті.

Принято також II. точку внесеня комісиї, що справоздавці мусять володіти язиком еміґрантів.

По ухваленю сего внесеня приступила палата до дискусиї над буджетовою провізориєю. Перший промовляв п. Окуневский.

Хоч війна з Туреччиною звертає бачність італіяньских послів, всеж таки головним предметом теперішної сесиї італіяньского парляменту є виборча реформа. Хоч спільна струя є за загальним правом виборчим, а властиво за узагальненем теперішної системи виборчої, то змагане се має лише мале значінє, бо нині вже майже певно, що предложене Джолеттого стане правосильне.

Длятого нині можна вже сказати, що около 5 міліонів нових горожан одержить виборче право, котрі вишлють своїх представників до парляменту. Доси було управнених до вибору лише 3 міліони, коли тимчасом Італія має майже 34 міліони населеня, а з того около 16 міліонів мужеского пола. Коли від того відіймемо около 6 міліонів малолітних, то остане лише 2 міліони котрі не будуть управнені до вибору. Є се ті дорослі населенці мужеского пола, котрі мають по 21 до 30 літ віку, а є неграмотні і не служать у войску. Кождий Італіянець грамотний і спосібний до войско-

РОЗБИШАКА.

(З француского — Д'Лісль-Адама.)

(Конець).

Вибила шеста година: омнібус вирушив при героїчних звуках „Марсиліянки“, яку співало 14 земских властителів. З далеких вікон повівали хусточки на прощанє, а понад гуркіт коліс вибивали ся слова пісні „у бій!“, „на гармати!“, „побіда!“ Співаки допомогали собі руками, підносячи до гори руки і затискаючи грізно кулаки, а свист батога в руках одного з рентиерів, що повозив, немов вибивав до такту.

День був гарний.

Вже така вдача тих панів, що легкі в інтересах та й забавити ся люблять, але є неумолимі у всїм, що торкає ся засад чесности: могли би звелїти повісити дитину за крадіж яблока.

Кождий з них з'їв обід у свого посесора, при нагоді щипнув в лице єго доньку, вложив до портфелю належний чинш і сказав якесь мудре слово примінене до обставин, приміром: любім ся як братя, рахуймо ся як жиди, — або: найліпша молитва се праця, — або: праця ублагороднює, ніяка праця не приносить нечести, — або: хто платить свої довги, той збогачує ся і т. п.

Опісля уникаючи звичайних в таких випадках подяк зворушених посесорів, рентиери скоро сїдали до омнібуса, що їхав від одної фарми до другої, щоби їх забрати — і смерком вирушили до Нейраку.

Вертали темним вечером, який лише може бути в місяци падолисті і всїм зробило ся ніяково. Посесори наоповідали їм ріжних історий, з котрих виходило, що дороги справді не були дуже безпечні, особливо тепер, в часї виплат річного чиншу. Примір музики почали наслідувати: старий драбуґа зібрав собі ватагу гідних товаришів, зложену з досьвідчених злодіїв, і оперував по гостинцях. Тому мимо розохоченя, яке спершу захопило було рентиерів, що випили кілька склянок пива, не співали вже „Марсиліянки“.

Запала ніч. По обох боках дороги чорніли ся тополї, вітер шелестів легко в живоплотах. Здалека доходило зловіще вите пса, продираючи ся крізь ріжнородні голоси природи і крізь гуркіт коліс омнібуса. Лилики чмихали над головами подорожних і наганяли своїм таємним летом їм ще більше страху. Бррр!... Кождий з них держав рушницю між колінами, а зимна дрож прошибала їх тіло. Від часу до часу впевнювали ся, що портфель є на місци, що нігде не подів ся, і сиділи мовчки, не мовлячи слова. Що за муки для порядних людий.

Нараз — падоньку! — на скруті дороги показали ся страшні, викривлені лица; блиснули рушниці; роздав ся стукіт кіньских копит і голосне „Хто там“ прогомоніло в темноті.

Великий віз, повний узброєних людий, загороджував дорогу.

Що се могли бути за люди? Очивидно якісь драбуги. Розбишаки? Очивидно, що ніхто инший лише розбишаки.

На щастє, ні! Се були рентиери з Пібраку, котрі впали на таку саму гадку, що їх сусїди з Нейраку. І так стрітили ся на дорозї, вертаючи до своїх родинних міст.

Глянули собі в бліді лиця. Великий страх, який огорнув одних і других на гадку про розбійників, що як цьвях стреміла в їх мозках, зробив те, що з їх лиць щез питомий їм вигляд добродушности, уступаючи місця правдивим, звичайно глубоко укритим інстинктам, подібно як сильний вихор, розбурхавши филї озера, творить водний вир і видобуває на поверхню то, що було на дні. Не дивниця, що одні і другі побачили перед собою розбишаків.

Чули шепти в темноті і вмираючи з триволи, сягали по рушниці тремтячими руками. І стало ся, що один з горожан Пібраку зачепив рушницею о лавку. Грянув вистріл і куля влучила рентиера з Нейраку в самі груди, розбиваючи на кусники пушку знаменитого паштету з гусячої печінки, що то служила єму защит.

Той нещасний вистріл був немов іскрою, киненою на бочку пороху. Трівога перейшла в справдішний шал. Розпочала ся густа, божевільна канонада.

вої служби, що осягнув 21 рік віку, одержить після нової виборчої реформи право голосованя. Неграмотний і не сповнивший войскової служби буде приневолений ждати до 30 року віку на право голосованя. Який зворот викличе нова реформа у відносинах сторонництв, сего не уявляє собі докладно навіть правительство. Однак правительство не припускає, щоби більшість голосів тих 5 мілїонів нових виборців упали на социялїстів або католиків. Є се імовірне, бо социялісти мали найбільше прихильників в неграмотних північної Італїї. Коли тимчасом середна і південна Італїя не була пригідним полем для їх пропаґанди. Не можна отже сподівати ся, щоби ті области нагло станули по социялїстичнім боцї. А так само не можуть собі социялїсти робити великих надій для своєї справи задля сеї обставини, що социялїстичні посли сих областий станули під прапором националїстичного реформового социялїста Біссолятія і королївского приятеля Де Фелїче. Користнїйші вигляди розкривають ся для католиків. Они сподівають ся в нових виборах осягнути поважне число послів. Вільнодумні сторонництва, радикали і републиканцї утратять імовірно кільканацять мандатів.

Новинки.

Львів, 18 мая 1912.

— **Приїзд Їх ц. і к. Високостий Найдост. Архікнязя Кароля Франц Йосифа** і Найдост. Єго супруги Архікняг. Зити до Львова. Ц. к. кореспонденційне Бюро подає таку звістку: В виду запитань чи в проґрамі принять Найдост. Архікнязя і Єго Найдост. у Львові в наслідок смерти даньского короля і двірскої жалоби не настане яка зміна, можемо донести, що не настане ніяка зміна, бо Є. В. Цїсар зволив зарядити залишене тої жалоби в дни побуту Найдост. Архікняжої Пари у Львові в днях 26 і 27 мая.

— **Є. Е. Преосьв. Епископ Константин Чехович** виїздить 20 с. м. на каноніччну візитацию в жукотиньский деканат.

— **Курс для писарів сільских громад,** XVIII з черги, буде отворений при краєвім Видїлї, з днем 1 серпня с. р. Стараючі ся о принятє мають внести поданє, заосмотрене в потрібні документи (метрику уродження послїдне сьвідоцтво шкільне, сьвідоцтво моральности, сьвідоцтво здоровля, власноручно написаний короткий опис житя евентуально і сьвідоцтво убожества) на руки дотичного повітового Видїлу, котрий має їх предложити краєвому Видїлови в реченцї до 25 червня с. р. Подань вношених прямо до краєвого Видїлу не увглядить ся. Про близші услівя принятя можна довідати ся в канцелярії повітового Видїлу.

— **Огні.** В Мовилівцї збараского повіта вибух дня 12 с. м. о 10 год. огонь, котрий знищив до тла 7 загород селяньских. Шкода єсть значна і була лиш в части обезпечена. — На обшарі двірскім в Мильнї зборівского повіта знищив огонь дня 12 с. м. рано будинки обшару двірского, де містила ся касарня жандармериї. Шкода виносить 12.000 К і була обезпечена на 9000 К. Причина огню й доси незвістна.

— **Дрібні вісти.** Тов. опіки над еміґрантами „Провидїнє“ у Львові, яке доси містило ся в Ринку ч. 10, перенесло свій льокаль до дому ч. 12 при ул. Дзялиньских недалеко головного двірця.— В Тернополи збанкротувало в послїдних часах аж 17 фірм. — Фірма Берґер в Освігими висилає за 16 К аж три пари черевиків. Не треба бути легковірним і не дати ся зловити. То паперові черевики без найменшої вартости в практицї. — Вже слїдуючого понедїлка мають появити ся нові монети двокоронівки, котрі мають заступити дотепершні гульдени. Скарб державний пустить тих монет в курс за пітретя мілїона.

— **Крадежі і арештованя.** Львівска полїция одержала телеґрафічне повідомленє з Вуршина, що там дня 15 с. м. вкрадено дві гнїді клячі і одного гнїдого коня разом з двома возами загальної вартости 2000 К. — Львівска полїция арештувала 20-лїтного Казимира Ціховского пошукуваного за крадїж з вломом до мешканя п. Савчиньскої.

— **Бурі і катастрофи.** В Надвірняньщинї лютилась оногди через кілька годин страшна туча і наробила великої шкоди.— З Будапешту доносять: В комітатї Уґоча лютилась вчера страшна буря, котра наробила величезної шкоди в засівах і лїсах. Як сильний бух вихор, можна собі з того уявити, що перевернув цїлий поїзд зелїзничий зложений з льокомотиви і пять ваґонів особових. При тім 4 особи поранили ся тяжко а 12 легко.

— **На ческий здвиг сокільский в Празі,** який відбуде ся там в днях 28, 29 і 30 червня та 1 липня с. р. вибирають ся також і українські „Соколи“. Львівский „Сокіл“ рішив на загальних зборах дня 4 мая, щоби українські Соколи вибрали ся на сей здвиг до Праги. Щоби впорядкувати виїзд, подає „Сокіл“ отсї подробиці виїзду: 1) Зголошеня до участи в прогульцї належить слати до свого окружного товариства. 2) Хто зголошує ся, має подати, чи їде в сокільскім однострою чи в звичайнім одязї; участь в подорожи можуть брати також і нечлени товариства. 3) Цїни білетів: на підставі розпорядку ц. к. Мінїстерства, мають члени руханкових товариств знижку за оказанем при зелїзничій касї своєї членьскої виказки. Хто їде III. кл. особового поїзду, платить половину III. кл. поспішного поїзду. Хто їде III. кл. поспішного поїзду, платить цїлу цїну III. кл. особового поїзду. Зі Львова коштує посп. III. кл. 50 К там і з поворотом, особовим III. кл. 34·50 К. Коли зголосять ся 350 участників, то виїде окремий поїзд, а тодї цїни будуть ще низші і получене догіднїйше. 4) Спис участників мають товариства переслати до 25 мая с. р. включно. 5) Час виїзду: Особовий поїзд виїздить зі Львова в ночи з середи на четвер о год. 3·40 (рано) т. є. 27 червня. Приїзд до Праги в пятницю рано о год. 6·50. Поспішний поїзд виїздить зі Львова вечером о 7-ій в четвер (дня 27 червня), а приїздить до Праги в пятницю дня 28 червня о год. 11·30 перед пол. На випадок замовленя окремого поїзду, час від'їзду буде оголошений по порозуміню з урядом руху. Поворот в понедїлок вечером (від'їзд з Праги). 6. Ночувати можна в масових кватирах (школах і касарнях), приватних домах, готелях. 7) Всї, що зголошують ся, мають при зголошеню зложити 5 К, щоби замовити нічліг і вступи та покрити кошти пересилки. 8) Кожде окружне руханкове товариство творить комітет в 4 членів: голова, начальник, справник і касиєр товариства, що принимають зголошеня і задатки. 9) Всякі поясненя дає тов. ґімн. „Сокіл“ у Львові, ул. Руска ч. 20.

— **Гурток Українців,** студентів і студенток київскої політехніки вибирає ся в червни с. р. на кілька тижднів до Галичини, щоби пізнати тутешнє житє та природу. Товариство „Основа“ укр. студ. політехніки у Львові (ул. Снядецких 4, II. пов.), яке займає ся устроєнем сеї прогульки, просить всіх інтересуючих ся сею справою на нараду, в цїли уложеня проґрами прогульки. Нарада ся відбуде ся нинї в суботу о год. 7 вечер в льокали „Основи“. — Ходить о се, щоби дорогим гостям зза кордону улекшити їх задачу і щоби прогулька їх була не туристичною блуканиною від готелю до готелю, але гостиною у братів. Длятого просимо ВП. Добродіїв і з провінції, які хотїли би заняти ся принятем гостий в своїй місцевости, зголосити ся до комітету на адресу „Основи“, щоб ми могли як наскорше порозуміти ся з ними і усталити проґраму прогульки. — За прогульковий комітет: І. Пацлавский, Вол. Мельник.

— **Про прогульку „Сільского Господаря“** на господарску виставу в Празї доносять до „Дїла“: Прогульку зустріла в Пржелоучі дирекция і куратор тамошної господарскої школи, котру участники прогульки звидїли під їх проводом, а по оглядненю спільно відфотоґрафували ся перед „Народним Домом“. Школа зробила на участниках прогульки незабутнє вражінє. Кромі того звидїли участники місцевий музей. Прогульку принято дуже сердечно і угощено снїданем. В дальшій дорозї до Праги звидїли участники цукроварню в Прерові і фабрику господарских знарядів в Колїні. В Колїні звидїли також фабрику штучних погноїв і парову молочарню. Найкрасше вражінє зробило село Сани, де прогульковцї оглядали всї кооперативні урядженя, спілки, два господарства і подивляли розвій сего взірцевого села. Провід обняв місцевий війт і орґанїзатор спілок.

До Праги приїхала прогулька після проґрами дня 15 мая вечером в числї 47 осіб. В Празї прилучилось 19 господарских практикантів, з поміж 33 висланих „Сільским Госпо-

---

Побоюванє о житє і гроші лишило їх всякої розваги. Тремтячи зі страху, набивали раз по раз рушницї і валили до мнимого ворога. Упали конї, перевернув ся один омнібус, викидаючи на дорогу ранених і портфелї з грішми. Ранені підносили ся як льви, стріляли одні до других, не видячи себе в темнотї і хмарах диму, який їх окружав.

І як би так нагло явили ся були жандарми, то були би переплатили житєм своє пожертвованє. Хоробрі загорільцї певно не були би їх пощадили. Одним словом була се страшна різня, до якої спосібні лише порядні люди, доведені до крайности, коли страх і розпука скріпляють в десятеро їх енерґію.

В тім часї правдиві розбійники мали душу на рамени. Була се ватага бідних гультіпаків, яких всею виною було те, що тут і там потягнули кілька головок капусти. Тепер сидїли скулені в недалекій печері, що була для них захистом і наслухували, як кипіла боротьба, греміли вистріли і кричали рентиєри.

Гадали, що то всьо задля них, що против них з'орґанізовано якусь величезну виправу, отже перервали невинну партийку карт, до якої засїли коло бутлї вина і посинївши з тривоги, глядїли питаючими очима на свого гершта. Старий музика мало не зімлїв. Єго довгі ноги трясли ся як в пропасници. Всьо то заскочило єго так нагло, що бідолашний здурнїв цїлком.

Однак по якімсь часї, коли канонада не притихала, отямив ся трохи і задуманий приложив палець до носа.

І сказав, підносячи голову до гори:

— Приятелї, те годі... То не о нас ходить... То якесь непорозуміне... якась похибка... Біжім чим скорше з нашими лїхтарнями на поміч раненим... Вистріли було чути від сторони гостинця.

Отже побігли, зберігаючи всяку можливу осторожність, і продерши ся крізь густі корчі, прибули на місце бою.

Власне послїдний, що лишив ся при житю, рентиєр набивав чим скорше стрільбу і випалив собі при тій нагоді в чоло, зовсїм не хотячи, от так, через неувагу.

На вид тої страшної різнї, на вид тих трупів, що лежали на земли, пересяклій кровію, розбійники онїміли з жаху, власним очам не вірячи. Почали поволи розбирати, що тут могло стати ся.

Нараз гершт свиснув легко на знак, що хоче говорити, і всї розбійники наблизили ся до него.

— Мої приятелї! — вишептав здавленим голосом, а єго зуби сікли зі страху. — О мої дорогі! Забираймо чим скорше портфелї тих чесних горожан! І втїкаймо за границю, втїкаймо що сил в ногах! І не вертаймо сюди вже нїколи, нїколи!

Товариші глянули на него з отвореними ротами, не дуже розуміючи, в чім дїло. Тодї, вказуючи пальцем на трупи, старий музика вимовив ті на перший погляд недорічні слова, котрі однак подїлали як електрична іскра, оперті на глубокім житєвім досьвідї на знаню засад і чести міщан:

— Они докажуть, що то ми всьо зробили!

дарем“ в сім році на господарску практику до Чех. На пражскім двірци зустрів прогульку секретар ческо-славяньского клюбу, п. Форман і відпоручник ческої Ради Культури п. Грдлічка. Нічліг для участників прогульки приготовлено в міскій школі. В четвер (16 мая) рано приїхав представитель Головного Виділу „Сільского Господаря“ о. посол Онишкевич разом із послом Львом Левицким і дром Трильовским. Перед відходом відвіддав участників погульки в школі, де они ночували, п. Форман і повитав делєгата Головного Виділу о. Онишкевича та всіх участників іменем міста Праги, ческої Ради кулькури і ческо-славяньского клюбу. На привіт відповів о. Онищкевич. Опісля звиділа прогулька під проводом відпоручників Ради Культури пп. інспекторів Прохаски і Грдлічки та провідника прогульки п. Горегледа. Серед звидджуваня вистави відбув ся на виставовій площі сьвяточний обід, на якім о. Онишкевич вніс іменем „Сільского Господаря“ тоаст в честь міста Праги, п. секретар Форман відповів тоастом в честь украіньского народа, а п. Грдлічка вніс тоаст на економічне піднесенє україньского народа. Підчас обіду панував дуже сердечний настрій і дальші тоасти йшли один по другім. Між иншими тоастував др. Трильовский на здоровлє президента „Сільского Господаря“ дра Олесницкого, котрому вислано зараз збірну привітну телеґраму. Участники прогульки еелянн були незвичайно заціквлені виставою і цілою прогулькою. По обіді відфотоґрафували ся участники прогульки разом з ческими відпоручниками і гостями а опісля оглядали виставу дальше. Нині (17 мая) будуть прогульковці оглядати Прагу а опісля від'їдуть до Львова та звидять по дорозі ще кілька взірцевих ческих сіл.

— **Скоропостижною смертию** померли: Президент суду Аримович на Буковині помер у Вижници підчас інспекциї суду. — У власнім помешканю при ул. Чацкого ч. 8 помер нагло зарібник Александер Терлецкий, полишаючи жінку і доньку. — При ул. сьв. Антонія ч. 3 померла нагло 40 літна Юлія Зенкевичева.

— **Смерть від скаженини.** В цегольни на Снопкові під Львозом покусав якийсь пес, що волочив ся без намордника, шестилітну дівчину, Павлину Когутівну. Пса того убито а міский ветеринар ствердив, що пес був скажений. Покусану дівчину відставлено длятого до заведеня дра Буйвіда в Кракові. По трох неділях, дня 10 с. м. дівчинка вернула з Кракова з письмом від дра Буйвида, в котрім було сказано, що лічене мабуть позістане без успіху, бо дівчина була занадто сильно покусана на лици. І дійстно дня 15 с. м. завізвано до хорої міского лікаря а той казав відвезти дитину безпровлочно до шпиталю. В дорозі дитина померла а дня 15 с. м. відбула ся секция помершої, котра дуже заінтересувала лікарів, бо єсть то перший від довшого часу случай смерти від скаженини.

— **Нещаслива пригода.** Дня 10 с. м. впав з мосту в Петрикові разом з возом і з кіньми до ріки Серету господар Григорий Послушний і лиш скорій помочи заздячує, що не згинув. Того дня вечером їхав він через міст, на котрім в тій хвили було войско, що відбувало нічні вправи. Коні побачивши горіючий смолоскип в руках вояка, сполошили ся і скрутили возом так, що зломили поруче та разом з возом впали до ріки, на щастє в сім місци досить мілкої. Вояки і брат Послушного кинулись зараз на поміч і витягнули его. Віз поломив ся, коням не стало ся нічого але Послушний сильно потовк ся.

— **Вступні і приватні іспити** до I і II ґімназияльної кляси в Долині коло Стрия будуть відбувати ся перед феріями в днях 2, 3 і 4 липня. Однак зголосити ся треба в Дирекциї найпізнійше 1 липня і зложити приписану таксу вступну, яка в разі недостаточного висліду іспиту до I кляси зістане звернена. Звертає ся увагу, що ученики, які перепали би в тім реченци при вступних іспитах в ц. к. державних польских ґімназиях задля незнаня польскої мови можуть наворотно складати вступний іспит в Долині. Близші інформациї що до такс та оплат уділяє канцелярия Дирекциї устно. Др. Пачовский, директор.

— **Іспити приватні** учениць кляс I—VI і вступні іспити до кляс II—VIII (в реченци перед феріями) приватної женьскої ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові відбудуть ся дня 17 червня. Вступні іспити до кляс приготовляючої і I відбувати ся будуть дня 27 червня. Зголошеня приймає щоденно в годинах передполудневих дирекция (ул. Длуґоша ч. 17).

Телеґрами.

Будапешт 18 мая. На початку засіданя палати послів президент Наві заявив, що Юст і кількох инших послів его партиї просили о голос перед приступленєм до порядку дневного, в цїли обговореня політичного положеня. Президент не уділив їм голосу. 20 послів крайної лївиці зажадало тайного засіданя, котре президент і зарядив.

Петербург 18 мая. Відслонене памятника царя Александра III. в Москві відрочено з причини смерти даньского короля.

Петербург 18 мая. Суд военний засудив на смерть двох вояків пограничної сторожі, котрі 26. марта убили в пограничній місцевости рітмайстра Мальчевского.

Рим 18 мая. В палаті послів подав Джолітті до відомости реляциї о діланю італїяньского войска на острові Родос, котре закінчило ся величавим успіхом італїяньского оружия. Премієр відчитав депешу з донесенєм, що турецкий командант вислав онногди вечером парляментария в справі переговорів о піддане ся. Вчера рано заключено договір. Всї войска турецкі на острові Родос пішли в італїяньску неволю. Зброю і муніцию видано Італїянцям. Турецким офіцирам полишено шаблі в признаню їх хоробрости.

Цїна збіжа у Львові.

дня 17-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·—	до	10 50
Жито	9·—	„	9·50
Овес	8·90	„	9·30
Ячмінь пашний	8·50	„	8 70
Ячмінь броварний	9·—	„	9 50
Ріпак	—·—	„	—.—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	10·—	„	10 50
Бобик	8·50	„	9 —
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	— —
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	100·—	„	140 —
Конюшина шведска	80·—	„	100 —
Тимотка	45·—	„	65·—

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педагоґічного. Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29. 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 по полудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із західного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.